

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **Ľ. Ž.**, bytom M., L., *právne zastúpeného: JUDr. J. O., advokátka, B., L.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-116/PK-2009 zo dňa 11. novembra 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 8/2010-55 zo dňa 28. septembra 2011, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 8/2010-55 zo dňa 28. septembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-116/PK-2009 zo dňa 11.11.2009, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky (ďalej len minister vnútra) č. 281 zo dňa 15.07.2009, ktorým bol práp. Ľ. Ž. podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky

a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

Krajský súd považoval skutkové a právne závery žalovaného o tom, že sa žalobca dopustil protiprávneho konania za opodstatnené, dostatočne preukázané a náležité odôvodnené. Za dôvodný a zákonný považoval aj z toho plynúci dôsledok pre žalobcu, že jeho konanie bolo vyhodnotené ako naplňujúce predpoklady pre prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1998 Z.z. a stotožnil sa s názorom žalovaného, že zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy spočívalo v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom policajného zboru, keď svoje sily nevynaložil na ochranu práv občanov, ale naopak, svojim protiprávnym konaním do týchto práv zvlášť hrubým spôsobom zasiahol. Služobnú povinnosť zvlášť hrubo porušil tým, že nevykonával riadne štátnu službu, čím mohol ohroziť výkon štátnej služby policajného zboru. Splnená bola aj zákonná podmienka na prepustenie žalobcu spočívajúca v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi polície, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v políciu, nakoľko požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka polície k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcie štátu.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne prvostupňový rozsudok zruší a prizná trovy konania vo výške 462,95 €. Nestotožnil sa s právnym záverom súdu v tom, že dňa 18.06.2009 mal možnosť oboznámiť sa s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru policajta a uviedol, že v tento deň ho za týmto účelom riaditeľ OO PZ Levice mjr. Bc. M. L. s mjr. Bc. J. K. nenavštívili, s ničím neoboznamovali ani sa o to nepokúšali a ani neurobil žiadne vyhlásenie o tom, že sa s ničím oboznamovať nebude a nič nepodpíše. Okolnosť, že jeho nadriadený a ostatní kolegovia ho bežne navštevovali nepotvrďuje argumentáciu, že v uvedený deň boli za ním preto, aby ho oboznámili s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru, čomu nasvedčujú aj tieto okolnosti: „Z obsahu úradných záznamov datovaných dňa 18.06.2009 pod č. ORP 77-22/00-P-2009 podpísaných Bc. L. a Bc. K. vyplýva, že dňa 18.06.2009 o 14.45 hod. sa dostavili obaja do miesta bydliska práp. L. Ž. za účelom oboznámenia s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru. Po tom ako otvoril dvere bytu, mu riaditeľ mjr. M. L. oznámil, že ho prišiel oboznámiť s návrhom na prepustenie, voči ktorému môže podať námietky, na čo žalobca oznámil, že on sa s ničím oboznamovať nebude a ani nebude nič podpisovať. Po tomto zatvoril dvere bytu.“ Z úradných záznamov nevyplýva, či mu mal byť návrh na prepustenie zo služobného pomeru aj doručený, či mal podpísať prevzatie tohto návrhu na predloženej dokumente, či prevzatie odmietol podpísať alebo akým spôsobom mal byť s ním oboznámený. Nie je tam uvedená bližšia špecifikácia návrhu, záznam je všeobecný, nepopisujúci postup konajúcich a spôsob zvolenej formy jeho oboznámenia s návrhom ani to, či mu bol predložený dokument (datovaný 18.06.2009), na ktorom mal potvrdiť svojím podpisom oboznámenie sa s návrhom a so

spisovým materiálom. To prisvedčuje jeho tvrdeniu, že dňa 18.06.2009 prišli Bc. Mjr. L. a Bc. Mjr. K. k nemu do bytu, aby ho skontrolovali počas práceneschopnosti a pýtali sa ho len, kedy bude spôsobilý podať vysvetlenie k personálnemu konaniu, čo mohli potvrdiť J. Ž. a R. D., ktorí sa v tom čase v byte nachádzali a ako svedkovia neboli predvolaní. Na základe uvedeného nie je nad všetky pochybnosti jasné, že ho s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru vôbec mienili oboznamovať.

Ďalej uviedol, že v administratívnom spise ORP-77/20/VO-P-2009 sa nachádza dokument pod číslom Č.p.: ORP-77-20/VO-P-2009 zo dňa 18.06.2009 označený ako *Vec: práp. L. Ž. - oboznámenie s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov a dôkazným materiálom*. Z neho vyplýva, že dňa 17.06.2009 bol oboznámený v zmysle § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru a so spisovým materiálom, bol poučený o práve nazrieť do neho, urobiť si poznámky a výpisky, vyjadriť sa k návrhu a spisovému materiálu, navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy, a že bol poučený o možnosti predložiť svoje písomné pripomienky, námietky, návrhy a dôkazy. Pod textom sa nachádza veta: *Menovaný oboznámený dňa*, pričom dátum aj jeho podpis chýba. Pod textom sa nachádza: Oboznámenie vykonali dňa 18.06.2009 a pripojené sú vytlačené mená, hodnosti a tituly mjr. Bc. M. L. a mjr. Bc. J. K., a ich podpisy. Uvedené oboznámenie je obsahovo zmätočné, absentuje lehota na predloženie písomných pripomienok, námietok, návrhov a dôkazov a záznam, že sa odmietol s listinnou dokumentáciou oboznámiť. Opakovane aj v tomto dokumente (ako aj v úradných záznamoch) nie je návrh na prepustenie zo služobného pomeru konkretizovaný (absentuje dátum jeho vydania a evidenčné číslo). Zákonná možnosť vyjadriť sa k návrhu, navrhovať dôkazy a obhajovať sa mu daná nebola a nadriadený ho s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru vôbec neoboznámil. Súd prvého stupňa prevzal záver žalovaného, ktorý považuje za absurdný a už v rozklade uviedol, že sa zdržiaval doma, kde bol bežne navštevovaný po otrase mozgu, pre ktorý bol od 09.06.2009 práceneschopným.

Žalobca v odvolaní ďalej vytýkal prvostupňovému súdu nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia v tom, prečo považoval spôsob oboznámenia s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru za postačujúci, ako aj to, že sa nezaoberal ani ďalšími jeho námietkami týkajúcimi sa úradných záznamov, ktoré správny orgán využil jednostranne vo svoj prospech a v rozpore s ustanovením § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. Pokiaľ ide o námietku, že výroková časť rozhodnutia neobsahuje žiadnu skutkovú vetu, súd prvého stupňa sa stotožnil s názorom žalovaného, že prepustenie policajta zo služobného pomeru je jedným zo základných predvídaných spôsobov skončenia tohto pomeru, nepatrí do systému administratívneho trestania a nemožno ho považovať za sankciu, za priestupok, ani disciplinárny, či iný správny delikt, v ktorých prípadoch sa vyžaduje opis skutkových okolností vo výroku rozhodnutia. Podľa jeho názoru však personálny rozkaz ministra vnútra zo dňa 15.07.2009 č. 281 nespĺňa zákonné náležitosti rozhodnutia správneho orgánu tak, ako ich požaduje § 241 zákona č. 73/1998 Z.z., pretože výroková časť neobsahuje žiadnu skutkovú a právnu vetu, t.j. konkrétny dôvod prepustenia a ani žiadne porušenie konkrétneho

ustanovenia zákona, na základe ktorého došlo k prepusteniu zo služobného pomeru. Pokiaľ ide o výrok rozhodnutia poukázal na judikát R 108/1999 a zdôraznil, že predmetný personálny rozkaz má povahu autoritatívneho rozhodnutia, pretože má za následok zánik služobného pomeru príslušníka policajného zboru. Vzhľadom na uvedené pochybil aj žalovaný, ak bez dostatočného zdôvodnenia rozhodnutia ním podaný rozklad zamietol.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zotrval na stanovisku k žalobe, v ktorom sa podrobne vyjadril ku všetkým relevantným námietkam a ktoré sú identické s tými, ktoré boli predmetom konania pred prvostupňovým súdom. Argumentoval, že podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) správny súd nie je súdom skutkovým, posudzuje len právne otázky a jeho úlohou je preskúmať zákonnosť postupov a rozhodnutí správnych orgánov, teda to, či pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy (napr. uznesenie č. k. II.ÚS 127/07-21 zo dňa 06.06.2007) a ďalej, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Pre odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje záver, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (I. ÚS 141/09-12, IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Poukázal tiež na právny názor uvedený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 6Sžo/237/2009 (koncentračná zásada) a na to, že súd nepreskúmava rozhodnutie nad rámec vymedzený v žalobe. Zásadu index ne eat petita partium musí súd aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia okrem tých, kde zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala.

Záverom uviedol, že na konanie vedené v súlade s ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. sa podporné použitie ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) s poukázaním na § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. nevzťahuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že personálnym rozkazom č. 281 zo dňa 15.07.2009 bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Bolo zistené, že dňa 24.05.2009 v čase od 07.30 hod. do 19.30 hod. bol velený do výkonu služby hliadky – PCO ako veliteľ hliadky a vodič služobného cestného vozidla. Pri vykonávaní dychovej skúšky na alkohol v čase o 11.35 hod. na Obvodnom oddelení PZ Levice bolo kontrolným orgánom zistené, že namiesto menovaného sa na vykonanie dychovej skúšky dostavil ppor. E. B., služobne zaradený na oddelení mýtnej polície Levice, ktorý mal oblečenú služobnú uniformu žalobcu s menovkou L. Ž. a služobným samopalom vz. 61, výr.č.: M4713 s 50 nábojmi, ktoré mal žalobca pridelené do výkonu služby. Na výzvu kontrolného orgánu sa žalobca dostavil na Obvodné oddelenie PZ Levice v civilnom odevu a následne v čase o 11.43 hod. bol podrobený dychovej skúške na alkohol. Analyzátorom dychu Alcotest 7410 mu bola nameraná hladina alkoholu 0,42 mg/l (0,88 promile) vydychovaného vzduchu a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 12.22 hod. hladina alkoholu 0,34 mg/l (0,71 promile) vydychovaného vzduchu. Zároveň bolo zistené, že nemal pri sebe služobný preukaz ani doklady potrebné k vedeniu a prevádzke služobného vozidla, ktoré mu bolo na výkon služby pridelené, a toto riadil pod vplyvom alkoholu. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z úradného záznamu spracovaného žalobcom dňa 24.05.2009 kde okrem iného uviedol, že poprosil E. B., aby sa prezliekol do jeho uniformy, namiesto neho vykonal dychovú skúšku na alkohol a odovzdal mu služobnú uniformu aj služobnú zbraň. Priznal tiež požitie alkoholu a jazdu 10 km na služobnom vozidle pod vplyvom alkoholu.

Žalovaný rozhodnutím č. SLV-116/PK-2009 zo dňa 11.11.2009 napadnutý personálny rozkaz ministra vnútra č. 281 zo dňa 15.07.2009 potvrdil a rozklad podaný žalobcom zamietol.

Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 47 až § 63 upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnu právomoc a skončenie služobného pomeru v ustanoveniach §§ 189 až 199.

Služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 47 zákona č. 73/1998 Z.z.).

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. ***policajt je povinný***

a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ***policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.***

Policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/, navrhovať dôkazy a obhajovať sa (§ 193 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z.z.)

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z.z.).

V danom prípade nebolo sporné, že bolo dostatočne preukázané porušenie služobných povinností a služobnej prísahy v súvislosti so skutkom, ku ktorému došlo dňa 24.05.2009, pretože podstatnou námietkou odvolania žalobcu bolo, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), t.j. nesprávny postup správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia a z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Uvedené námietky vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené a v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Pokiaľ ide o úradné záznamy, zo žiadneho ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z. presne stanovený spôsob ich vyhotovenia nevyplýva a v danej veci sú v nich zachytené okolnosti, za akých došlo dňa 18.06.2009 počas dočasnej práceneschopnosti žalobcu, k oboznámeniu žalobcu príslušníkmi polície v mieste bydliska s dôkazným materiálom a návrhom na prepustenie zo služobného pomeru, s jeho vyjadrením, a stanoviská riaditeľa OR PZ a OO PZ v Leviciach. Niet pochyb o tom, že žalobca bol dňa 26.05.2009 (osobne prevzal) upovedomený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru na základe protokolu o výsledku kontroly zo dňa 24.05.2009 a zároveň mu bola stanovená lehota na predloženie vyjadrenia k danej veci, tak ako aj po podaní rozkladu, keď listom zo dňa 16.09.2009 mu bola daná možnosť oboznámiť sa so spisovým materiálom. Ak bola daná žalobcovi možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru, nahliadnuť do spisového materiálu, navrhovať dôkazy a obhajovať sa, je jeho právom a nie povinnosťou, či toto svoje právo využije alebo nie a k veci sa vyjadrí.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy podľa správnych orgánov spočíva v tom, že žalobca nebol disciplinovaný a zodpovedný ako sa k tomu v služobnej prísaha zaviazal, keď naviedol bývalého kolegu na zámenu osôb pri vykonávaní dychovej skúšky, rovnako svojím konaním porušil § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 8/2009 Z.z.) tým, že viedol služobné motorové vozidlo v takom čase po požití alkoholu, kedy sa alkohol ešte nachádzal v jeho organizme. Ďalej porušil čl. 21 ods. 4 písm. a/, b/, c/ nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 14/2005 o prevádzke služobných cestných vozidiel a § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z., tým, že nemal pri sebe predpísané doklady potrebné pre vedenie služobného motorového vozidla, ako i čl. 2 Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 64/1999 o vydávaní, výmene, odovzdávaní a odoberaní služobných preukazov príslušníkov policajného zboru, nakoľko mal povinnosť služobný preukaz chrániť pred stratou, poškodením, odcudzením alebo zneužitím, čo neurobil, lebo dňa 24.05.2009 mu bol služobný preukaz odcudzený. Žalobca ďalej porušil čl. 5 ods. 1 Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 35/1995 o prideľovaní, nosení a ukladaní služobných zbraní, keďže vydal služobnú zbraň E. B. – policajtovi Mýtnej polície. V štátnej službe sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor a je v rozpore s ustanovenými úlohami v Rozkazoch Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002, 2/2002, 62/2003, 63/2003 a 64/2003 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s požívaním alkoholu a iných návykových látok a o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru, čl. 1 ods. 1 písm. a/ nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru napriek tomu, že bol s nimi oboznámený. Z listiny zo dňa 18.06.2009 – Oboznámenie s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že dňa 17.06.2009 bol žalobca oboznámený v zmysle § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ako aj s dôkazným materiálom, podľa § 237 ods. 2 a 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. poučený o práve nazrieť do spisového materiálu, urobiť si z neho poznámky a výpisky, vyjadriť sa a navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy. Úradné záznamy písomne zachytávajú skutočností za akých k oboznámeniu došlo.

Záveru žalovaného považuje najvyšší súd za správne, zodpovedajúce zásadám logického myslenia a v preskúmanom rozhodnutí náležite odôvodnené tým, že žalobca, ktorý mal byť čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru nastúpil do výkonu štátnej služby a vykonával ju pod vplyvom alkoholu, nemal pri sebe doklady potrebné

k vedeniu služobného motorového vozidla a okrem toho naviedol bývalého kolegu na osobnú zámenu pri vykonávaní dychovej skúšky.

K tomu najvyšší súd dodáva, že nie je bez významu skutočnosť, že žalobca mal pri sebe služobnú zbraň – samopal vz. 61, výr. č.: M4713 s päťdesiatimi nábojmi pridelenými mu do výkonu služby, keďže sa pri plnení služobných úloh podieľal aj na odhaľovaní akejkoľvek formy trestnej činnosti a za takýchto okolností môže dôjsť k neočakávaným situáciám s nepredvídateľným následkom. Tvrdenia žalobcu o tom, že nemal možnosť nazrieť do spisového materiálu, oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie a podať vyjadrenie sú v rozpore s obsahom spisu a pokiaľ ide o jeho zdravotný stav po úraze hlavy dňa 09.06.2009, podľa vyjadrenia lekára MUDr. L. Š. netrpel kvalitatívnou ani kvantitatívnou poruchou vedomia, bol schopný prijímať informácie týkajúce sa jeho osoby a úrazový stav túto schopnosť nezmenil.

Zákon č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe nie je možné porovnávať s porušením pracovnej disciplíny ostatných pracovníkov, ustanovuje vyššiu mieru zodpovednosti a tomu musia zodpovedať aj vyššie možnosti postihu. Citovaný zákon kladie na policajtov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony. Žalobca sa svojím konaním dopustil porušenia služobnej prísahy hrubým spôsobom, čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru, ktoré bolo v súlade so zákonom a plne dôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 10. mája 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á Ph.D.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková